

de Personer, som hendsidde i Horsens Tugthus, og det glæder mig, at Fængselsdirektøren i sit Foredrag og i øvrigt i sin Virksomhed har haft Lejlighed til at betone, hvor nødvendigt det er at skride til fuldstændig at negligere mange af de Domme, som blive fældede ved vore Domstole. Der kan siges til Forsvar for disse Domstole, at de maa dømme i Henhold til Loven, men jeg skulde da tro, at det vilde være saa langt rigtigere, at vi kom til at beskæftige os med et Forslag fra Justitsministeren om en Ændring i de Lovbestemmelser, som medføre disse ganske urimelige og vilkaarlige Straffe.

Min Meningsfælle, det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), og jeg kunne ikke være med til at bygge det nye Fængsel, hvorom der er Tale, fordi det er vor Opfattelse, at det Beløb, der her er Tale om at anvende, staar i alt for urimeligt Forhold til den Nytte, Samfundet faar deraf. Jeg kan henvise til, at Inspektøren i Vridsløselille, Ammitzbøll, i Anledning af Vridsløselilles 50 aarige Bestaaen i en Afhandling i „Nordisk Tidsskrift for Fængselsvæsen“ erklærer, at hvis der nu skal bygges et nyt Fængsel, vil det i mange Maader blive anderledes end de nuværende. Men det gaar vel ved de fleste Bygningsanlæg saaledes, at der senere viser sig Ufuldkommenheder, og at de i Løbet af et halvt Hundrede Aar forældes. Ja, det er netop paa Grundlag af Betragtninger af den Natur, at vi ikke kunne gaa med til at anvende saa mange Penge til et nyt Fængsel. Det drejer sig her efter Flertallets Forslag om et Fængsel, der vil koste omtrent 6,000 Kr. pr. Seng. Vi kunne ikke erkende, at det er nødvendigt at bygge saa solidt, og vi have derfor i Udvalget ønsket at stille et Beløb af 500,000 Kr. til Justitsministerens Raadighed til Opførelse af et nyt Fængsel, som navnlig skulde tage Sigte paa at erstatte de daarlige og mere eller mindre sundhedsfarlige Fængsler, vi allerede have. Men den højtærede Justitsminister har saa lidt som Flertallet ment, at 1/2 Mill. Kr. vilde være tilstrækkeligt til Opførelse af et Fængsel, der kunde rumme omkring ved 200 Fanger. Det have vi ikke kunnet forstaa, og jeg haaber, det skal lykkes om ikke just i denne Sag saa

senere at faa Lovgivningsmagten til at forstaa, at naar vi skulle rejse Bygninger og Anstalter for vore Forbrydere, behøve vi ikke at bevilge større Beløb, end naar vi skulle bygge for de normale Mennesker. Naar man til Fængsler vil anvende Beløb, der svarer til 6,000 Kr. pr. Seng, bygger man dyrere, end naar man bygger for gamle og syge, og dyrere, end man bygger for Børn.

Vi have ønsket i Modsætning til Justitsministeren og Flertallet at faa grundig overvejet og klarlagt, om ikke de Foranstaltninger, som i den senere Tid er trufne i Retning af at beskæftige Fangerne ved Friluftsarbejde, ved praktisk, produktivt Arbejde, kunde udvides yderligere. Vi have ønsket, at Spørgsmaalet om nye Kolonier som „Adserbølgaard“ og „Lyng“ blev taget op til Overvejelse, og ligeledes om ikke et større Antal Personer kunde beskæftiges ved Kølseg Mergelleje. Vi have dog ikke kunnet faa de Oplysninger, der skulde til. Det er meget beklageligt, at Udvalget ikke har faaet Tid til at aflægge disse Steder et Besøg. Jeg skulde tro, at disse nye Former for at indhegne og opdrage den Del af Forbryderne, der kan opdrages, burde vor Opmærksomhed i særlig Grad være henvendt paa. De gamle Fængselsmetoder have sikkert levet deres længste Tid. Jeg tror, at Justitsministeren netop er en af de Mænd, der indrømmer os, at de gamle Fængselsmetoder ville blive skrinlagte maaske allerede inden en Menneskealder, at det Fængsel, vi her staa i Begreb med at bevilge saa mange Penge til, maaske i Løbet af 25 eller 50 Aar vil være forældet, og at man da ikke vil vide, hvad man overhovedet skal benytte det til. Forslaget er beklagelsesvis kommet saa sent, at Udvalget ikke har kunnet se paa disse nye, ganske fortrinlige Foranstaltninger. Jeg skal henvise til, at Fængselspræsten ved Vridsløselille, Munch, der har et ret indgaaende Kendskab til Virkningen af Opholdet paa Vridsløselille og af Opholdet paa „Adserbølgaard“ og „Lyng“, i en Afhandling i et andet Hæfte af „Nordisk Tidsskrift for Fængselsvæsen“ omtaler disse Forsøg paa Adserbølgaard som ganske fortrinlige og udtaler Ønsket om, at man maatte gaa videre. Nu er der Plads der til 36 Personer, men der er